

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA

JUDr. Adriana Krajníková

Kuzmányho č.57, Košice, tel.: 0903 602 240, e-mail: krajada@gmail.com
Zap. v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory pod č.985

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

V Košiciach, dňa 7.10.2020

Trestné oznámenie

o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu podľa § 326 ods. 1 (zneužitie právomoci verejného činiteľa), 317 Tr. zák. (sabotáž), prokurátorkou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky JUDr. Elenou Černou

S poukazom na otázku verejného záujmu na prešetrení predkladanej veci, ku ktorému záveru legitímne sleduje môj úmysel, vylučujem svoj postup v kontexte s § 345 Tr. zákona.

Na základe verejnej listiny Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 30.9.2020, sp. zn. VI/1 Gd 210/20/1000-12, veci vybavenej JUDr. Elenou Černou, s poukazom na podnet sťažovateľa a iných osôb, bolo menovanou vydané Upovedomenie o podaní upozornenia, ktorého obsah o zachovaní účinnosti zistených nezákonných aktov, nesie znaky vyššie označených skutkov.

Dňa 28.9.2020 som na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky doručila na vedomie podanie zaslané Predsedovi vlády Slovenskej republiky – „*Žiadosť o zdržanie sa protiprávneho konania a výzva o zastavenie vydávania a výkonu nulitných právnych aktov*“. Predmetom podania bola o.i. právna analýza nulitnosti Opatrení Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, s podrobným právnym rozborom poukazu na nedostatok vecnej pôsobnosti úradu verejného zdravotníctva na vydávanie opatrení po vyhlásení mimoriadnej situácie a po vyhlásení núdzového stavu, ako aj právnej formy opatrení, cit. z podania:

„Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia, § 48 ods. 1 písm. a) Zák. č. 355/2007 Z.z., vydávané v čase po vyhlásení mimoriadnej situácie a vyhlásení núdzového stavu sú nulitné aj pre nedostatok právomoci Úradu verejného zdravotníctva vôbec čo vydávať za týchto právnych stavov Opatrenia, navyše podľa citovaného zákona, ktorý tu nie je právne relevantný“.

Podanie prikladám.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, v zast. JUDr. Elenou Černou, po preskúmaní zákonnosti konania Úradu verejného zdravotníctva SR zistila, cit.: **porušenie zákona súvisiace predovšetkým s nedostatkom vecnej pôsobnosti úradu verejného zdravotníctva na vydávanie opatrení po vyhlásení mimoriadnej situácie a po vyhlásení núdzového stavu ako aj s právnou formou týchto opatrení.**

Napriek zistenej nezákonnosti (minimálne v označených skutočnostiach, ktoré ďalšie boli rovnako v podaní argumentačne právne konkretizované) menovaná ďalej konštatovala: „*S prihliadnutím na aktuálnu situáciu ohľadom šírenia ochorenia COVID-19 považuje prokuratúra zachovanie účinnosti prijatých opatrení úradom verejného zdravotníctva (napriek zistenému porušeniu zákona) nielen vo verejnom záujme ale prioritne aj za nevyhnutné a opodstatnené.*“ S poukazom na Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, predmetný záver o účinnosti nezákonných aktov nebol odôvodnený poukazom na žiadnu právnu normu, čím je absolútne **arbitrárny a svojvoľný**. (Konajúca prokurátorka si zjavne zamenila význam krízovej situácie za bežnú, kedy práve v krízovej situácii platí väčší akcent na dodržiavanie zákonnosti aktov, nie naopak).

S poukazom na judikatúru priloženú v mojom podaní je zrejmé, že **všetky predmetné akty Úradu verejného zdravotníctva SR, vo vykazovanej vade nedostatku právomoci orgánu a formy aktu**, sú navyiac **NULITNÉ**, cit.:

Uznesenie ÚS SR, zo dňa 18.5.2016, sp. zn. I. ÚS 323/2016, Rozsudok NS SR, zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 8Sžr 52/2016: „*Nulita je dôsledok takých závažných väd, ktoré spôsobujú, že o akte už vôbec nie je možné hovoriť, a to v dôsledku nedostatku právneho základu, nedostatku právomoci, najťažších väd príslušnosti, absolútneho nedostatku formy, absolútneho omylu v osobe adresáta, neexistencie skutkového základu spôsobujúceho bezobsažnosť, požiadavky nedovoleného (trestného) plnenia, požiadavky plnenia fakticky nemožného, neurčitosti a nezmyselnosti, neexistencie vôle a podobne*“.

Nie je na žiadnom subjekte, ani na prokurátorky generálnej prokuratúry, aby nulitným aktom, o ktorých ani nie je možné hovoriť, aby vôbec existovali, pripisovala nejakú účinnosť, nakoľko NULITA je absolútnym stavom ničotnosti aktu, paaktu, je fikciou práva, kedy akt tu vôbec nie je. Je nedovolená tak hrubá ignorácia zákona, ústavy, ústavných rozhodnutí a rozhodnutí najvyššieho súdu, ako to (prvýkrát v porevolučnej histórii) „predstavila“ prokurátorka.

Čl. 1 ods. 1 Ústavy SR Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a **právny štát**. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Čl. 149 Ústavy SR Prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.

§ 326 ods. 1 Tr. zákona: Verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

b) prekročí svoju právomoc, alebo

c) nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu,

potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

§ 326 ods. 4 písm. c) Tr. zákona: Odňatím slobody na desať rokov až dvadsať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 za krízovej situácie.

§ 317 ods. 1 Tr. zákona: Kto v úmysle **poškodí ústavné zriadenie** alebo obranyschopnosť Slovenskej republiky zneužije svoje zamestnanie, povolanie, postavenie alebo svoju funkciu alebo sa dopustí iného konania preto, aby

a) **maril alebo sťažoval plnenie dôležitej úlohy štátneho orgánu**, ozbrojených síl alebo ozbrojeného zboru, právnickej osoby, alebo

b) **spôsobil v činnosti takého orgánu alebo takej organizácie alebo inštitúcie poruchu** alebo inú závažnú škodu,

potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

§ 317 ods. 3 písm. d) Tr. zákona: Odňatím slobody na pätnásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 za krízovej situácie.

§ 134 ods. 1 Tr. zákona: Ústavným zriadením sa na účely tohto zákona rozumie demokratický systém základných práv a slobôd garantovaný náležitým usporiadaním a fungovaním orgánov štátnej moci, územnej samosprávy a politických strán a hnutí upravený Ústavou Slovenskej republiky.

§ 134 ods. 2 písm. a) Krízovou situáciou sa na účely tohto zákona rozumie núdzový stav

Konanie prokurátorky generálnej prokuratúry JUDr. Eleny Černej nesie v sebe znaky citovaných trestných činov.

S poukazom na Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR je konštatovanie prokurátorky o zachovaní účinkov aktov, napriek zistenému porušeniu zákona v nedostatku vecnej pôsobnosti Úradu verejného zdravotníctva SR a nedostatku právnej formy jeho rozhodnutí, pre ktorý charakter vady sú akty dokonca nulité (a kedy neexistujú už zo zákona, nie osobitným rozhodnutím orgánu), je nielenže ťažkým *právnym nezmyslom*, ale najmä je to *v hrubom rozpore s Ústavou SR*. Vedomé konanie prokurátorky v rozpore s Ústavou SR je trestným činom zneužitia právomoci verejného činiteľa, a s poukazom na špecifickosť prípadu, je trestným činom sabotáže, ktorého sa dopustí ten,

kto v úmysle poškodí ústavné zriadenie zneužije svoje zamestnanie alebo svoju funkciu, aby maril alebo sťažoval plnenie dôležitej úlohy štátneho orgánu, ktorá **dôležitá úloha generálnej prokuratúry je vymedzená v Čl. 149 Ústavy SR**, ktoré marenie spočíva v presadzovaní do spoločnosti inštitútu „účinnosť nezákonných aktov“, čo je v zjavnom rozpore s Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, a spôsobil v činnosti takého orgánu poruchu, dokonca „fatálnu“, ktorým konaním tak poprel vôbec účel a zmysel prokuratúry, kde ústavným zriadením sa tu rozumie demokratický systém základných práv a slobôd garantovaný náležitým usporiadaním a fungovaním orgánov štátnej moci. Konanie prokurátorky o zachovanie účinnosti nezákonných nulitných aktov namiesto ich vylúčenia z právneho poriadku spoločnosti, toto usporiadanie a fungovanie orgánov štátnej moci svojim hrubo nezákonným výkonom funkcie rozvracia, nakoľko im priamo vytvára precedens porušovania Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, a prikazuje v rozpore s ním konať, navyiac t.č. vo veci právnych aktov spravujúcich celú spoločnosť Slovenskej republiky v krízovej situácii. Týmto spôsobom vnáša rozvrat do demokratického právneho systému štátu a riadneho fungovania jeho orgánov.

Je zrejmé, že legalizácia inak nezákonných, dokonca nulitných rozhodnutí orgánom prokuratúry, ktorého úloha je opačná a je daná na dohľad nad dodržiavaním zákonov, je

spôsobilá poškodiť ústavné zriadenie, a spôsobiť v činnosti tohto orgánu takú poruchu, na základe ktorej sa môžu zaviesť precedensy absolútnej, totalitnej svojvôle a ignorácie zákonov a Ústavy SR, a **prokuratúru tým zo spoločnosti aj vylúčiť**.

Založeným precedensom účinnosti nezákonných aktov a rozhodnutí (akú „povahu“ aktu nepozná teória práva) sa do spoločnosti vnáša stav absolútneho bezprávia a právnej anarchie, kedy by význam stratilo už čo len dvojinštančné konanie pred orgánmi štátu (ostalo by bez právneho významu zrušovať prvostupňové nezákonné rozhodnutia, ak by mali ostávať účinné, a vyvstáva otázka, ako by potom vyzeralo odvolacie konanie voči konštatovanému nezákonnému, ale nezrušenému rozhodnutiu, teda nijako, odvolacie konanie by sa *de facto* nekonalo..., ktoré *ad absurdum* nemá právny význam ďalej rozvíjať, avšak toto je tu dané predmetným upovedomením prokurátorky), a trojdelenie štátnej moci.

Najmä sa tým stráca zmysel existencie samotnej prokuratúry, s poukazom na jej postavenie a účel podľa Čl. 149 Ústavy SR, čo je priamym dôkazom citovaných trestných skutkov. Je ťažko si predstaviť celý rad právneho chaosu a právnej neistoty od exekúcií nezákonných exekučných titulov, až po ukladanie doživotí titulom nezákonných rozsudkov. V zmysle predmetného rozhodnutia prokurátorky by bolo potrebné nanovo prepracovať všetky zákony a postaviť ich na princíp nezákonnosti, nie zákonnosti, a z Ústavy SR odstrániť Čl. 1, ktorý Slovenskú republiku deklaruje ako právny štát, Čl. 2 o princípe zákonnosti, a súčasne s tým odstrániť Čl. 149 Ústavy SR o dozore prokuratúry nad zákonnosťou. a naša spoločnosť sa môže v prvom článku ústavy označiť totalitnou. Stráca sa tým zmysel vôbec už úradného konania, ako takého. Poukaz na Covid-19 (alebo na akúkoľvek inú skutkovú okolnosť) je právne irelevantnou skutočnosťou v otázke platnosti a účinnosti právnych aktov a následkov ich nezákonnosti. Toto má v prvom rade vedieť prokurátor generálnej prokuratúry, nie oznamovateľ skutku. (Bolo by zaujímavé poznať názor prokurátorky napr. vo veci zrušenia jej vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, alebo nariadenia jej zamestnania bez nároku na mzdu, alebo podstúpenia nariadeného zdravotníckeho výkonu titulom nezákonného rozhodnutia „počas Covid-19“. Pretože takto to „nariadila“ celej spoločnosti, aby občania strpeli voči sebe svojvoľný zásah do ich práv).

Konanie prokurátorky je v priamom rozpore s Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR: Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Žiaden zákon neustanovil, aby nezákonné rozhodnutie malo zachované právne účinky, „ustanovila“ to iba prokurátorka v rozpore so všetkými zákonmi, najmä Ústavou SR.

Vnášanie tejto právnej zmätočnosti *ad absurdum* do spoločnosti, kedy nezákonné, navyše nulité paaky majú byť účinné, je pre mňa, ako advokáta, poslednou kvapkou „novodobých“ zmätočností.

O výsledku vybavenia veci žiadam byť informovaná.

JUDr. Adriana Krajníková
podpis ZEP

Príl.: citované Podanie, zo dňa 25.9.2020, s prílohou Súhrn právnych predpisov